

ABSTRAKT

Diplomová práce si klade otázku, jakou úlohu hrají znaky v Aristotelově teorii poznání. Převážná část sémiotické literatury se omezuje na interpretaci spisu *De Interpretatione*, který vykládá teorii symbolu, a spisu *Analytica Priora*, který vykládá teorii znaku. Aristotelova teorie znaku je ale podle něho samotného odvislá od teorie poznání předložené v *De Anima*, nicméně mezi teoretiky sémiotiky nepanuje shoda o tom, na kterou pasáž *De Anima* je v tomto odkazováno, a tak je Aristotelův explicitní odkaz na tento spis opomíjen. Záměrem práce je tedy zjistit, jakým způsobem v *De Anima* předložená koncepce poznání pracuje či nepracuje s pojmem reprezentace a jakou roli v této otázce zaujímají Aristotelovy pojmy znaku (*sêmeion*) a symbolu (*symbolon*).

Klíčová slova: Aristotelés, *De Interpretatione*, *Analytica Priora*, *De Anima*, dějiny sémiotiky, poznání, znaky.